

Zbigniew Goliński

"Gatunki dramatyczne w okresie staropolskim / wstępne klasyfikacje/", Tadeusz Bieńkowski, "Ruch Literacki" R.XI (1970) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/39, 141

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ BIEŃKOWSKI Tadeusz: Gatunki dramatyczne w okresie staropolskim /wstępne klasyfikacje/. "Ruch Literacki" R. XI: 1970 z. 2 s. 93-98.

Artykuł analizuje żywotne, to jest rzeczywiście funkcjonujące w teatrze staropolskim, gatunki dramatyczne. Podstawę źródłową autora stanowią teksty utworów dramatycznych i programy widowisk, w mniejszym stopniu wypowiedzi teoretyczne, czyli tzw. poetyki. W różnych kręgach teatru staropolskiego uprawiane były bądź wystawiane gatunki takie, jak komedia, tragedia, dialog, deklamacja, sąd prawny, tragikomedie, komikotragedie, intermedium, procesja widowiskowa, misterium, opera, melodrama. Poszczególne gatunki dramatyczne miały jako wyróżniki własne terminy gatunkowe, przejęte bądź z języków obcych, bądź tłumaczone na język polski. Nie ustalono ani jednego gatunku, który by był oryginalny, "czysto staropolski". Teatr staropolski przejmował gatunki z ogólnoeuropejskiej literatury dramatycznej.

BP/39

Z.G.

/I/ KURECKA Maria: H-E-A-ES /fragment książki "Diabelne tarapaty"/. "Twórczość" R. XXVI: 1970 nr 5 s. 72-86.

Relacja tłumaczki "Doktora Faustusa" Manna, przedstawiająca system pracy nad przekładem oraz trudności, jakie naszczała translacja warstw muzycznych powieści. wyróżniając trzy tego typu warstwy /1. historycznie potraktowana twórczość wielu kompozytorów, 2. realnie istniejąca muzyka, analitycznie opisana lub będąca zarazem anegdotycznym uzupełnieniem treści, 3. fikcyjna twórczość muzyczna Adriana Leverkühna/, autorka ukazuje wielostronność wymagań stawianych tłumaczowi przez tekst, prowadzących od żmudnych, encyklopedycznych poszukiwań odpowiedników nazw instrumentów i terminów muzycznych aż do konieczności wynajdywania polskich ekwiwalentów rytmiki, melodii i sensu wersów tekstów muzycznych.

BP/39

H.F.